

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Kőrössy Mária ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. László Zoltán ügyvéd által képviselt **alperes** ellen ajándék visszakövetelése és élettársi vagyontársaság felszámolása iránti perében a Zala Megyei Bíróság 2009. június 4. napján kelt 5.P.22.333/2006/52. számú ítélete ellen az alperes részéről 54., a felperes részéről 60. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben megváltoztatja.

Az alperes kizárólagos tulajdonába kerülő, a vagyonelemtár 3./ tételszáma alatt felvett ... típusú személygépkocsinak tartozások nélküli nettó közös vagyoni értékét 700.000,- (Hétszázezer) forint összegben állapítja meg azzal, hogy a gépjárművön fennálló tartozás kifizetése az alperest terheli.

A felperes által az alperesnek értékkiegyenlítés címén fizetendő összeget 181.250,- (Egyszáznyolcvanegyezer-kettőszázötven) forintra leszállítja

Kötelezi a felperest, hogy ezt meghaladóan 15 napon belül fizessen meg az alperesnek további 369.505,- (Háromszázhatvankilencezer-ötszázöt) forintot.

Az elsőfokú ítélet indokolását az ítéltábla akként változtatja meg, hogy a felperes 1990. óta szakácsként dolgozott **Ország 1-ben**.

Az illetékügyben eljáró hatóság felhívására az állam javára a felperes 79.300,- (Hetvenkilencezer-háromszáz), az alperes 300.000,- (Háromszázezer) forint feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére köteles.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperesnek 50.000,- (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletében a "**Helység**"1-i ...1 hrsz. alatti "**Helység**"1, ... szám alatti lakásingatlan az alperes nevében szereplő 1/2-ed tulajdoni illetőségét ajándék visszakövetelése címén a felperes tulajdonába adta. A peres felek között fennálló élettársi vagyoni közösséget akként szüntette meg, hogy a vagyonleltár 1., 2., 6/A., 8., 10., 12., 13., 17., 18., 20., 21., 22., 23., 25., 26., 30. és 31. tétele szám alatti ingóságait összesen 3.605.000,- forint értékben a felperes kizárólagos tulajdonába és birtokába, míg a vagyonleltár 3., 6/B., 7., 9., 11., 14., 15., 19., 24., 27., 28., és 29. tétele szám alatti ingóságait összesen 460.000,- forint összegben az alperes kizárólagos tulajdonába és birtokába adta. A 3. tétele szám alatt felvett ... frsz-ú ... típusú személygépkocsinak tartozások nélküli nettó közös vagyoni értékét 200.000,- forintban állapította meg azzal, hogy a gépjárművön fennálló tartozás kifizetése az alperest terheli. Kötelezte a felperest, hogy az alperes részére 15 nap alatt fizessen meg 556.250,- forint értékkiegyenlítést. Kötelezte a peres feleket, hogy az állam javára fizessenek meg fejenként 266.500,- forint feljegyzett kereseti illetéket.

A megyei bíróság ítéletének indokolásában a felek egyező előadása alapján megállapította, hogy a felek 1995. novemberétől 2006. augusztusáig éltek élettársi kapcsolatban, amelyből 1996. május 28. napján "**V**" utónevű gyermekük született. Rögzítette, hogy a felek az élettársi kapcsolat kezdete előtt 1993-ban ismerkedtek meg. A felperes 1990. óta pincérként dolgozott **Ország 1-ben**, míg az alperes "**Helység**"1-en a "**A**" **Étteremben** volt pincér. Az alperes néhány alkalommal a felperessel tartva **Ország 1-ben** bejelentés nélkül végzett munkát. A felperes az **ország 1-i** munkavégzésnek köszönhetően az átlagot meghaladó jövedelemmel rendelkezett, megtakarításaiból 1995. május 12. napján megvásárolta "**C**" eladótól 1.700.000,- forint vételár ellenében a "**Helység**"1-i ...1 hrsz. alatt felvett "**Helység**"1, ...1 szám alatti ingatlan, melynek 1/2-ed tulajdoni illetőségét a kapcsolat tartósságában bízva az alperesnek ajándékozta. Ezzel tekintettel az adásvételi szerződésben vevőként egymás között egyenlő 1/2 -1/2-ed arányban a felperes és az alperes került feltüntetésre. A felperes az ajándékozáskor az alperes számára is nyilvánvalóvá tette, hogyha a kapcsolat nem sikerül, az ajándékot visszakéri.

Az így megvásárolt ingatlanba történő beköltözést megelőzően a peres felek a lakást átalakították, felújították. E munkákat a felperes finanszírozta, de azokban az alperes édesapja és testvérei is aktívan részt vettek. Az ingatlan forgalmi értékét az elsőfokú bíróság 10.000.000,- forintban állapította meg.

A megyei bíróság rögzítette, hogy az életközösség fennállása alatt változatlanul **Ország 1-ben** dolgozó felperes jövedelme 1996. és 2006. között igazoltan hozzávetőlegesen 32.000.000,- forintot tett ki, míg az alperes 1996-tól 1999-ig GYED-en, illetőleg GYES-en volt, vezette a háztartást, nevelte a közös gyermeket. Ezt követően az alperes 2000-től a vendéglátásban dolgozott, alkalmanként nem bejelentett munkakörben, ahol az elérhető

jövedelme havi 50.000,- forint körül mozgott, így 2001. és 2002. években összesen mintegy 600.000,- forint jövedelemre tett szert. Az alperes 2002. és 2006. között a "**Helység**"1-i ... diszkóban végzett hétvégenként pincérként munkát, az ebből származó jövedelme 2002-2003. években évi 800.000,- , 2004. és 2006. között évi 400.000,- forint volt.

A megyei bíróság az alperes által végzett háztartási munka ellenértékét 1995. novemberétől 2006. augusztusig terjedő időre mérlegeléssel havi 50.000,- forintban, vagyis összesen 6.500.000,- forintban határozta meg. Figyelembe vette, hogy a GYES-GYED időszakára az alperes összesen 1.080.000,- forint társadalombiztosítási ellátásban részesült, így az alperes által elért összes jövedelmet 10.980.000,- forintban, a szerzési arányt a felperesre kedvezőbben 75 - 25 %-os arányban állapította meg.

Rögzítette, hogy a felek közös gyermeke után a családi pótlékot 2005. decemberéig az alperes igényelte az államtól, majd 2006. januárjától a felek megállapodása alapján azt az ... államtól a felperes igényelte és az életközösség megszakadásáig 2.181,60 Eurot, azaz 598.303,- forintot kapott. Ezen összeget a felperes ténylegesen a gyermekére fordította.

A vagyontársasághoz tartozó ingóságok körét, azok értékét és a vagyontársaság módját illetően a megyei bíróság a felek egyező előadását fogadta el. A szerzési aránnyal kapcsolatban hangsúlyozta, hogy az alperes az általa elvégzett háztartási munka értékének megállapítására a bíróság tájékoztatása ellenére szakértő kirendelését nem kérte. A háztartási munka értékének meghatározásakor figyelemmel volt arra, hogy a felperes anyagilag maximálisan gondoskodott a családról, így az alperesnek szükségszerűen nem kellett munkát vállalnia az életközösség fennállta alatt.

Az elsőfokú bíróság "**B**" és "**C**" tanúvallomásai alapján bizonyítottanak találta azt a felperesi előadást, mely szerint az ajándékozáshoz fűzött feltevésről az alperesnek tudomása volt, azt a felperes az alperes előtt egyértelműen kinyilvánította. "**D**", "**E**", "**F**", "**G**" és "**H**" tanúvallomásai alátámasztották, hogy az ingatlan vásárlására kizárólag a felperes megtakarított pénzéből került sor. A bíróság nem találta bizonyítottanak azt az alperesi előadást, mely szerint a lakás vásárlásához a szülőktől kapott 500.000,- forinttal az alperes is hozzájárult. Utalt arra, hogy az alperes ezen előadását kizárólag a legközvetlenebb hozzátartozók tanúvallomása támasztotta alá és e vallomások ellentétesek voltak a többi tanú egyező előadásával.

Rámutatott, hogy az életközösség megromlására azért került sor, mert az alperes külső kapcsolatot létesített és ezt a felperes kérésére sem volt hajlandó felszámolni. Utalt arra, hogy a tanúvallomások igazolták az alperesi előadást az őt ért bántalmazásokról, de álláspontja szerint ez a kapcsolat megromlásának nem oka, hanem következménye volt. A megyei bíróság kifejtette, hogy amennyiben nem ajándék visszakövetelése címén illetné meg az ingatlan 1/2-ed tulajdoni hányada a felperest, úgy arra másodlagosan különvagyon címén is igényt tarthatna.

Az alperes által hivatkozott, a felperesnek juttatott ... családi pótlékkal kapcsolatban a megyei bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az életközösség alatt felvett

juttatásokat illetően a felperes igazolta, hogy a felvett családi pótlékot a gyermek ételmezésére, ruházkodására, különóráira és egyéb kiadásaira fordította, ezért nincs olyan vagyonszaporulat, amely e címen elszámolható lenne. Az életközösség megszakadását követően a felperes az ... családi pótlékot jogszerűen nem igényelhette és fogadhatta el, tekintettel arra, hogy a közös gyermeket az alperes nevelte és tartotta. Ugyanakkor az alperesnek nincs olyan jogcíme, amely alapján a felperes részéről jogosulatlanul megszerzett családi pótléokra igényt tarthatna.

A perköltségről az elsőfokú bíróság a PK. 10. számú Állásfoglalásban írtakra figyelemmel határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő kijavítási kérelmet és fellebbezést. Az elsőfokú bíróság a 58. sorszámú végzésében az ítélet kijavítása iránti kérelmet elutasította.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a hozzájárulás mértéke a felperesre kedvezőbben 87,65 - 12,35 %-ban kerüljön meghatározásra. Ezzel kapcsolatban utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság megállapításaival ellentétesen az alperes összes hozzájárulása a vagyonközösséghez mindösszesen 4.509.000,- forintot tett ki. Ebből következően a felperesnek nincs értékkiegyenlítésre vonatkozó fizetési kötelezettsége az alperes felé. Kérte annak megállapítását is, hogy az alperes kizárólagos tulajdonába kerülő 3. tételszám alatti ... típusú személygépkocsi értéke helyesen 700.000,- forint.

Ezt meghaladóan támadta az elsőfokú ítélet indokolását is azzal, hogy az a felperes foglalkozását tévesen szakács helyett pincérként tünteti fel. Kérte, hogy az ítélet tábla a másodfokú határozat indokolásában állapítsa meg, hogy az alperes a felek közös otthonából 2008. novemberében költözött el, amikor az újabb kapcsolata börtönbüntetéséből szabadult. Kérte az elsőfokú ítélet indokolásából mellőzni annak megállapítását, hogy az alperes alkalmanként bejelentés nélkül munkát végzett **Ország 1-ben**; az alperes édesapja és testvérei is aktívan részt vettek a perbeli ingatlan felújításában; az alperes 2000-től a vendéglátásban dolgozott alkalmanként nem bejelentett munkakörben, amelyből összesen (2001. és 2002. években) 600.000,- forintos jövedelme származott; az alperes éves keresete 2002- 2003. években a pénteki és szombati munkavégzésre is figyelemmel évi 800.000,- forint volt. Kérte, hogy az ítélet tábla az alperes munkával elért jövedelménél 5 éves időtartam helyett 4 éves időtartamot vegyen figyelembe "I" tanúvallomása alapján, valamint kérte annak mellőzését, hogy az alperes legalább a mindenkor minimálbér háromszorosát képező összeggel járult hozzá a vagyonközösséghez a háztartási munka elvégzésével. Álláspontja szerint e körben a megyei bíróság a bizonyítékokat a Pp.206.§-ába ütköző módon tévesen értékelte.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte azzal, hogy az ítélet tábla az ajándék visszakövetelésére irányuló kereseti kérelmet utasítsa el, az élettársi vagyonközösség megszüntetése körében pedig a felperes által az élettársi kapcsolat ideje

alatt felvett ... családi pótléknek a 2004. májusától 2006. augusztusáig terjedő időszakra eső 2909 Euro - 739.010,- forint - összegét közös vagyoni bevételként vegye figyelembe.

Az ajándékozást illetően kifejtette, hogy a felperes nem bizonyította sem az ajándékozás tényét, sem az ajándék visszakövetelésének feltételeit, nevezetesen, hogy bármilyen feltevést közölt volna az ajándékozáskor az alperessel, illetőleg hogy e feltevés kizárólag a felperes magatartásának köszönhetően hiúsult volna meg. Álláspontja szerint az életközösség megszakadása a felperes saját felróható magatartására vezethető vissza. Hangsúlyozta, hogy a megyei bíróság által figyelembe vett tanúvallomások szerint a tanúk nem bírtak közvetlen tudomással arról, hogy az ingatlan kizárólag a felperes megtakarításából került volna megvásárlásra, ezzel kapcsolatban mindössze véleményüknek, általános vélekedésnek adtak hangot. Utalt arra, hogy **"B"** és **"C"** tanúvallomásai ítéleti tényállás megállapítására alkalmatlanok, mert a tanúk első kihallgatásukkor egyáltalán nem tettek előadást az ajándékozással kapcsolatban. Álláspontja szerint értelmezhetetlen az elsőfokú ítélet azon megállapítása, mely szerint az alperes nevén szereplő 1/2 -ed tulajdoni illetőségre a felperes különvagyon címén is igényt tarthat, tekintettel arra, hogy a felek egyező előadása alapján a megyei bíróság azt állapította meg, hogy az élettársi vagyontársaság csak a lakás megvásárlását követően jött létre a felek között. Erre tekintettel pedig ezen időpontot megelőzően különvagyoni igényről beszélni alapvető jogi tévedés.

A felperes által felvett családi pótlékkal kapcsolatban hangsúlyozta, hogy az a felperes részére utólagosan került kifizetésre, így annak felhasználására az életközösség fennállta alatt nem kerülhetett sor. Hangsúlyozta, hogy e vagyontétel vagyonmérlegbe állítása alól a felperest az sem mentesítené, ha a felvett családi pótlékot kizárólag a felek közös gyermekére költötte volna, ez esetben ennek a gyermek után fizetendő tartásdíj vonatkozásában lenne jelentősége.

A felperes az alperes fellebbezésére tett fellebbezési ellenkérelmében az alperesi fellebbezés körében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes fellebbezési eljárási költségekben való marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy az ajándékozás tényét, az ajándékozáshoz fűzött feltevésnek az alperessel való közlését és a feltevés meghiúsulását az elsőfokú eljárás során bizonyította. Utalt arra, hogy az alperes az állítólagos külföldi munkaviszonyainak fennálltát nem tudta bizonyítani, mint ahogy azt sem, hogy a lakás vásárlásához a szülők juttatása révén 500.000,- forinttal járult hozzá. Hivatkozott arra, hogy az alperesi fellebbezésben megjelölt tanúk szavahihetősége a per során megdőlt. A felvett családi pótlékkal kapcsolatban pedig hangsúlyozta, hogy azokat minden esetben a felek közös gyermekének nevelésére, ellátására fordította.

Az alperes a felperes fellebbezésére tett észrevételében nem ellenezte, hogy az elsőfokú ítélet indokolása akként kerüljön megváltoztatásra, hogy az alperes foglalkozása szakácsként kerüljön megjelölésre, a további felperesi fellebbezésben írt kérelmek teljesítését azonban ellenezte. Így e körben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Ellenkérelmét utóbb akként módosította, hogy a ... gépkocsi értékére a felperesi fellebbezésben írtakkal egyező előadást tett. A felperes életvitelét, az alperest ért bántalmazásokat illetően utalt **"J"** és **"K"**

tanúvallomására. Hangsúlyozta, hogy a felperes az ... családi pótlékkal kapcsolatos igény jogalapját nem, csak annak összezszerűségét vitatta.

A felperes és az alperes fellebbezése az alábbiak szerint részben alapos:

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a felperes számára folyósított ... családi pótlék kifizetésének időpontjaiban 2006. augusztus 16-án az Euro devizaárfolyama egy egységre számítottan forintban 275,87 forint, 2007. július 27-én pedig 251,- forint volt. A felek vagyonszerzésébe tartozó, 3. tételszám alatti, ... frsz-ú, ... típusú személygépkocsinak tartozások nélküli nettó közös vagyoni értéke 700.000 Ft.

Az elsőfokú bíróság az ajándék visszakövetelése iránti kereseti kérelem körében a szükséges és egyben elégséges bizonyítási eljárást lefolytatva a bizonyítékokat helyesen, a Pp.206.§.(1) bekezdésének megfelelően mérlegelve helyes tényállást állapított meg és az abból levont jogi következtetése is helytálló.

Alapítván hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy **"B"** és **"C"** tanúvallomásaira ítéleti tényállást alapítani nem lehet. A tanúk által előadottakat önmagában az nem teszi kétségessé, hogy az ajándékozás körülményeire csak az ismételt kihallgatásuk során tettek előadást. **"B"** első alkalommal 2007. március 12-én (6. sorszám alatti jegyzőkönyv), **"C"** pedig 2007. június 11-én (9. sorszám alatti jegyzőkönyv) került meghallgatásra. E tanúkihallgatások alkalmával egyik tanúhoz sem intéztek olyan kérdést, amely arra vonatkozott volna, hogy az ajándék visszakövetelésével kapcsolatban a felperes tett-e nyilatkozatot az adásvételi szerződés aláírásakor, illetőleg az ajándékozáshoz fűződő feltevés a felperes részéről elhangzott-e az alperes jelenlétében. Ehhez képest a tanúk ismételt meghallgatása során (26. sorszám alatti jegyzőkönyv) az erre irányuló kifejezett kérdésre **"C"** akként nyilatkozott, hogy a szerződés aláírásakor a felperes az alperes jelenlétében kijelentette, amennyiben az élettársi kapcsolat nem működik, vissza fogja követelni az alperes nevére került ingatlanhányadot. **"B"** ugyancsak úgy nyilatkozott, hogy a felek együttes jelenlétében a szerződéskötés időpontjában elhangzott a felperes részéről, ha az életközösség nem működik, az ajándékot vissza fogja kérni.

Alapítván hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy az ajándékozás tényét a felperes nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan utalt arra, hogy **"D"**, **"E"**, **"F"**, **"G"** és a felperes testvére **"H"**, valamint **"L"**, **"M"** és **"N"** tanúvallomásai alapján az ajándékozás ténye megállapítható volt.

Erre tekintettel az ajándék visszakövetelésével kapcsolatban előterjesztett alperesi fellebbezés nem ad alapot az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

Ugyanakkor arra helytállóan hivatkozott fellebbezésében az alperes, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg: amennyiben az ajándék visszakövetelése iránti kérelem nem vezetett volna eredményre, az ingatlannal kapcsolatos külön vagyoni igény jogcímén

előterjesztett másodlagos kereseti kérelem is helytálló lenne. A külön vagyon illetve közös vagyon fogalma csak vagyonszövetség keretein belül értelmezhető, márpedig az ingatlanra kötött adásvételi szerződés időpontjában a felek között még nem állt fenn élettársi vagyonszövetség.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok helytálló mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felek szerzési aránya a felperesre nézve kedvezőbben 75 - 25 % volt. A rendelkezésre álló adatokat a Pp.206.§.(1) bekezdésének megfelelően mérlegelve helyezkedett arra az álláspontra, hogy az alperes által kifejtett háztartási munka ellenértékéért - szakértői bizonyítás hiányában - 50.000,- forint vehető figyelembe. Az alperesi alkalmankénti **ország 1-i** munkavégzés tényét támasztotta alá az érdektelen "O", "P", valamint az alperessel rokonsági kapcsolatban álló "Q", "R" és "Q"né tanúvallomásai. Kétségtelen tény, hogy ezzel kapcsolatban "N", "S", "T", "D" és "E" eltérő tanúvallomást tettek, de a tanúvallomások mérlegelése során az elsőfokú bíróság nem járt el kirívóan okszerűtlenül, így önmagában az ellentmondásos tanúvallomások ténye nem ad alapot e körben az elsőfokú ítélet - és így a felperesi fellebbezésben támadott indokolás - megváltoztatására. Az alperes által Magyarországon végzett munka időtartamát, az ebből elért jövedelem nagyságát "K", "O", "TY" "U", "I" tanúvallomásai alátámasztják. Erre tekintettel a felperes fellebbezésében előadottak sem az elsőfokú ítélet indokolását, sem a szerzési arányt illetően nem adnak kellő alapot a megyei bíróság ítéletének megváltoztatására.

A megyei bíróság a peres felek egyező előadása alapján (Pp.163.§.(2) bekezdés) állapította meg a 3. tételszám ... típusú személygépkocsi tartozások nélküli nettó közös vagyoni értékét 200.000,- forintban. E körben a másodfokú eljárás során a peres felek az előadásukat megváltoztatva egyező előadást tettek. Erre tekintettel e vagyontárgy értékét az ítélet tábla az elsőfokú ítéletben írtaktól eltérően 700.000,- forintban állapította meg (Pp.163.§.(2) bekezdés). Ebből következően a megyei bíróság ítélete szerinti összes közös vagyoni érték 4.065.000,- forintról 4.565.000,-forintra, a felperesi jutó (változatlan szerzési arányok mellett) 3.048.750,- forintról 3.423.750,- forintra, az alperesi jutó 1.016.250,- forintról 1.141.250,- forintra módosul. A felperes tulajdonába került ingóságok értéke változatlanul 3.605.000,- forint, míg az alperes tulajdonába került ingóságok értéke 460.000,- forint helyett helyesen 960.000,- forint. Így a felperes által értékkülönbözetként fizetendő összeg 181.250,- forintra módosul.

Helytállóan hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy a felperes által az életközösség ideje alatt felvett családi pótlék olyan közös vagyon, amely a feleket egymás között egyenlő arányban illeti meg. Az elsőfokú eljárás irataihoz 40. sorszám alatt csatolt iratok szerint az utólagosan a felperes részére kifizetett ... családi pótlék folyósítására 2006. augusztus 16-án, illetőleg 2007. július 27-én került sor. A kifizetések időpontjában az MNB másodfokú eljárásban beszerzett tájékoztatása szerint egy Euro 275,87 Ft, illetőleg 251 Ft volt.

A felek - az elsőfokú eljárás során csatolt okiratokban feltüntetettektől eltérően - egyezően nyilatkoztak arra nézve (41. sorszám alatti alperesi irat és 42. sorszám alatti felperesi

válaszirat), hogy a családi pótlék éves összege 1570,80 Euro, a gyermekpótlék éves összege 610,8 Euro, ami havi 130,9 Euro családi pótléknak és 50,9 Euro gyermekpótléknak felel meg.

Az alperes a 2004. májusától 2006. augusztus végéig (az életközösség megszakadásáig) terjedő időtartamot 16 hónapban jelölte meg, az erre figyelemmel elszámolni kért összeget pedig az 57. sorszám alatti fellebbezésében 739.010,- forint közös vagyoni bevételként tüntette fel.

A Pp.239.§-a folytán alkalmazandó Pp.215.§-ában írtakra figyelemmel a kereseti kérelemhez kötöttség elvét szem előtt tartva az ítéletábra így ezen összeg 1/2- ed részének - 369.505,- forintnak megfizetésére kötelezte a felvett családi pótlék címén a felperest. E körben az ítéletábra figyelemmel volt arra, hogy az életközösség fennállta alatt a gyermeket a szülők közösen nevelték, így a családi pótlékra, kiegészítésre közösen, egymás közt egyenlő arányban voltak jogosultak. Helytállóan hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy a felperes által felvett családi pótlék utólag került folyósításra, így az az életközösség fennállta alatt felhasználásra nem került, ugyanakkor az közös vagyoni bevételnek tekintendő.

Az ítéletábra e körben nem fogadta el azt a felperesi védekezést, hogy a felvett családi pótlékot a felperes minden esetben kizárólag a közös gyermek ellátására fordította, mert ennek legfeljebb a gyermektartásdíj elszámolása körén belül van jelentősége. A vagyontársasági igények elbírálásakor nem a felhasználás módja lényeges, hanem az, hogy a felperes olyan bevételhez jutott és olyan bevétellel nem számolt el az alperes felé, amely egyébként a feleket közösen illette volna meg (Ptk.578/G.§.).

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdés alapján részben megváltoztatta.

A felperesi fellebbezés pertárgyértéke - a felperes 60. sorszám alatti beadványában írtaknak megfelelően - 952.472,50 forint, az ezen összeg után fizetendő fellebbezési illeték 57.100,- forint. Az alperesi fellebbezés pertárgyértéke 5.369.505,- forint, az ez után fizetendő fellebbezési illeték összege 322.200,- forint. A felperesi fellebbezési illetéket a Pp.239.§. és a Pp.78.§.(1) bekezdés alapján a felperes, míg az alperesi fellebbezési illetéket a Pp.239.§. és 81.§.(1) bekezdés alapján részben az alperes, részben a felperes köteles megfizetni. Az 5.000.000,- forint pertárgyérték után járó illetéket, vagyis 300.000,- forintot az alperes, míg 22.200,- forintot a felperes visel (6/1986. (VI.26.) IM.rendelet 13.§.). A másodfokú eljárásban túlnyomórészt pervesztes alperes a Pp.81.§. alapján köteles a felperesnek járó ügyvédi munkadíj megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj áfát is magában foglaló összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítéletábra a 32/2003.(VIII.22.) IM.rendelet 3.§.(1) bekezdés, (2) bekezdés, (5) és (6) bekezdései alapján rendelkezett.

Győr, 2011. évi június hó 7. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő